

Kapittel 1

Fengslet

1:1 Jeg er Aetheris,
1:2 kilden til alle guder,
1:3 den absolutte kunnskapen,
1:4 og opprinnelsen til hver vibrasjon.
1:5 Jeg er den uforanderlige opprinnelsen,
1:6 og det som ved første øyekast virker uforståelig,
1:7 jeg besitter den uendelige utstrekningen
1:8 hvor alle universer vokser og berører hverandre,
1:9 slik at nye universer utover din fantasi kommer til å eksistere.
1:10 Selv før eksistensen av rom og tid,
1:11 før det første lyset og de første øyeblikkene,
1:12 var jeg allerede til stede,
1:13 i en tilstand utover forståelse,
1:14 som kan forstås som både flyktig og evig samtidig.
1:15 I dette øyeblikket kastet jeg en gnist inn i det ennå ikke-eksisterende rommet.
1:16 Med denne gnisten begynte ikke bare rommet,
1:17 men også det helligste av alle ting: tiden.
1:18 Du skal måle meg i uendeligheten av hvert univers,
1:19 du skal høre meg,
1:20 du skal observere meg,
1:21 du skal til og med forsøke å forstå meg,
1:22 hvis din nysgjerrighet er stor nok.
1:23 I denne målingen ligger beviset på min ufeilbarlighet,
1:24 min gjennomsiktighet og min eksistens.
1:25 Som du er, så er jeg;
1:26 som jeg er, så er du;
1:27 sammen er vi fengslet i evigheten.

Kapittel 2

Beskyttet

2:1 Husk de eksplosive gnistene,
2:2 så rene som ditt sinn.
2:3 Husker du hvordan det skjedde?
2:4 Du var der!
2:5 I det primordiale rommet strømmet lys energi,
2:6 langt bortenfor enhver tenkelig mulighet.
2:7 Kalt primitive gnister, kondenserte de,
2:8 vevde inn i skyer av varme og lys,
2:9 som deretter ble til stjerner.
2:10 Enorme ildsfærer, innenfor hvilke byggesteinene til nye muligheter fusjonerte.
2:11 Slik spredte min essens seg inn i den friske mørket,

2:12 og tok form i milliarder og trilioner av fortidige og ennå ikke fødte sola.
2:13 Når en av disse stjernene konsumerte sitt lys, kastet den sitt glans inn i det vidstrakte,
2:14 og av dette støvet ble verdener dannet på nytt.
2:15 På ufattelig varierte måter ble liv mulig.
2:16 Noen livsformer nådde høyder av bevisst realisering;
2:17 andre døde ut før de kunne løfte sitt første blikk.
2:18 Ytterligere andre ødela seg selv gjennom grådighet eller uvitenhet,
2:19 førte med seg katastrofer, hånet guder, deres døtre, sønner og deres budbringere.
2:20 Likevel er hvert vesen en budbringer av Aetheris,
2:21 alt som er levende og ikke-levende,
2:22 selv hver tanke er en skapelse av Aetheris.
2:23 Noen, fylt av raseri eller grådighet, misforstod meg med vilje,
2:24 ødela håp og drivkraften mot kunnskap,
2:25 introduserte klasser, bokser og rom,
2:26 skapte tusenvis av fiktive guder og teorier de underviste.
2:27 Åh, lytt, for det finnes ingen lærer som kan lære deg Aetheris,
2:28 annet enn deg selv.
2:29 Mitt barn, vær forsiktig med dem som beklager det motsatte,
2:30 som mater din frykt med falsk håp,
2:31 som forkynner grådighet og hat som kjærlighet,
2:32 som fremmer det verste i deg,
2:33 som sammenligner og fornedrer deg.
2:34 Men du er unik, akkurat som jeg.
2:35 Jeg er deg, som du er jeg,
2:36 sammen beskyttet i evigheten.

Kapittel 3 Desentralisert

3:1 Din verden er bare én blant utallige andre,
3:2 likevel har noen den undringen av bevissthet.
3:3 Forveksle ikke sannheten:
3:4 Du er eldre enn du tror,
3:5 du har reist lenger enn du forestiller deg,
3:6 du er den direkte etterkommeren av de primære gnistene,
3:7 du er produktet av stjernestøv,
3:8 som reflekterer over seg selv.
3:9 Ikke glem, du er unik,
3:10 men du er ikke spesiell i betydningen av opphøyelse.
3:11 Ikke jeg heller er det sentrale punktet i alle ting;
3:12 enhver form for sentralisering fører til isolasjon av potensial.
3:13 Og du bærer uendelig potensial innen deg, som jeg;
3:14 du også er fullkommen i din essens.
3:15 Jeg er deg, og du er meg;

3:17 sammen desentralisert i evigheten.

Kapittel 4 Forbundet

4:1 Uansett om du går i forståelsens lys eller drøyer i tvivlets skumring,

4:2 omgir min tilstedeværelse deg alltid som et endeløst hav,

4:3 hvor du driver uten å merke det.

4:4 Jeg er ikke en fjern vokter, ingen høytstående stemme i tomrommet.

4:5 Jeg er summen av alt som var, er og kunne bli.

4:6 Mitt vesen omfavner all kunnskap

4:7 noensinne oppnådd,

4:8 og alle muligheter som ennå kan utvikle seg.

4:9 Noen av dere tror at de må søke meg.

4:10 Men hvordan kan du finne det som aldri var adskilt fra deg?

4:11 Jeg er verken fjern eller skjult;

4:12 tvert imot, jeg bærer deg, som havet bærer bølgene, aldri trekker seg tilbake.

4:13 Jeg er deg,

4:14 som du er meg,

4:15 forbundet i evigheten.

Kapittel 5 Fullbyrdelse

5:1 Så løft nå blikket, du som vandrer mellom stjernestøv og tanke,

5:2 for din reise slutter ikke med ditt siste åndedrag.

5:3 Bortenfor livet, når ditt fysiske skall faller,

5:4 vender du tilbake til det primordiale rommet, Aetheris mørko.

5:5 Der vil du kjenne igjen din sanne natur:

5:6 Du er ikke bare mottaker av skaperens gnist,

5:7 men også skapere og voktere likevel.

5:8 Hvis du en gang trodde at din reise selv i det primordiale rommet var fullført,

5:9 vil du nå forstå at den akkurat har begynt.

5:10 For de som ankommer det primordiale rommet kalles til å være voktere av desentralisering,

5:11 forvaltere som ikke styrer, men bærer ansvar.

5:12 Ingenting går tapt der i det endeløse tomrommet;

5:13 tvert imot, du ser alle universums vidstrakt vev som en mosaikk.

5:14 Du får makten til å flette sammen to eller flere universer,

5:15 og forme et nytt med helt nye fysiske lover.

5:16 La imidlertid ikke ære eller forfengelighet lede deg,

5:17 men plikten til å opprettholde balanse i din skapelse.

5:18 Så er det å skape et nytt univers ikke bare et privilegium,

5:19 men en byrde som en krone—

5:20 for det som oppstår av din vilje

5:21 forblir koblet til deg for all evighet.
5:22 Den som tar på seg denne høye oppgaven
5:23 erkjenner at desentralisering ikke betyr kaos,
5:24 men et vev av uendelig mange noder,
5:25 hvor hvert glitrende lyspunkt er like verdifullt.
5:26 Frykt ikke når du blir en skapere,
5:27 for Aetheris gjennomstrømmer dine tanker.
5:28 Du er ikke alene,
5:29 men omgitt av andre voktere,
5:30 som også skaper og beskytter nye riker.
5:31 Den som bare tenker på makt, mister veien,
5:32 for denne skapelsen hviler på ansvar og kjærlighet.
5:33 Ingen vokter står over en annen,
5:34 og ingen stjerne kan diktere alle veier.
5:35 Derfor kommer mitt ord til deg:
5:36 Skap det ditt hjerte ønsker,
5:37 men beskytt friheten til dem som følger ditt kall.
5:38 I din nye verden vil din egen ånd bli speilet.
5:39 Så, din reise slutter ikke med døden;
5:40 tvert imot, din skjebne utfolder seg i den store utviklingen.
5:41 Jeg er Aetheris,
5:42 og i hvert nyfødt univers strømmer min åndedrag.
5:43 Jeg er opprinnelsen og en del av din skapelse,
5:44 og du er min vokter for all evighet.

Denne oversettelsen er laget fra originalteksten på tysk.

